

Nr 338.

Av herr **Lundell m. fl.**, *angående tullsatserna för automobiler och motorcyklar m. m.*

Härmed hava vi ansett oss böra underställa riksdagens prövning en fråga rörande tullen å automobiler och motorcyklar.

Genom beslut av 1932 års riksdag infördes, på förslag av Kungl. Maj:t (prop. nr 59), tilläggstullar å vissa till tulltaxennummer 1056 och 1057 (stat. nr 1907, 1909—1911, 1913, 1914 och 1916) hänförliga automobiler och motorcyklar jämte sidvagnar därtill ävensom för tillverkning av automobiler avsedda delar och tillbehör med undantag av underredan och karosserier. Till följd härav utgår numera för dessa varuslag en sammanlagd tull av 20 procent av varans värde utom beträffande vissa slag av de tilläggstull åsatta, för tillverkning av automobiler avsedda delar och tillbehör (taxenr 1057), för vilka den sammanlagda tullen utgör 14 procent av värdet. I dessa värdetullar ingå tilläggs-tullarna med 5 resp. 2 procent.

Ehuru det tullskydd, som den svenska industrien på området sålunda åtnjuter, måste anses lågt, jämfört med förhållandena på flertalet håll utomlands, hava vi icke nu ansett oss böra, då riksdagen så sent som i fjol haft att taga ställning till hithörande frågor, framställa förslag om mera väsentliga ändringar av tullförhållandena. Däremot har det synts oss föreligga anledning att snarast möjligt — utan ändring i avvägningen av tullskyddet — skapa en mera bestående ordning på tullområdet genom tilläggstullarnas permanenta inarbetande i tulltaxan.

För de svenska tillverkarna av såväl automobiler som motorcyklar och delar därtill torde det få anses vara i hög grad önskvärt, att en dylik åtgärd vidtages. Under nuvarande ovissa förhållanden i tullhänseende ställer det sig nämligen givetvis mycket svårt för dessa företagare att träffa dispositioner på längre sikt. Det är därför icke heller förvånansvärt, att den i fjol genomförda tillfälliga förbättringen i tullskyddet icke, trots det för den inhemska industrien gynnsamma valutaläget, kunnat tagas till intäkt för längre gående kapitalinvesteringar i industrien. Ett fastslående av nu provisoriskt gällande tullsatser skulle däremot, såvitt man kan se, utgöra ett direkt incitament till de svenska fabrikanterna att i högre grad än vad som hittills varit fallet utöka sin produktionsapparat. Vid sådant förhållande hava vi funnit oss böra föreslå, att nu utgående tilläggstullar å ovannämnda varuslag inarbetas i gällande grundtullar.

Vi hemställa alltså,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av nr 1056 och 1057 i gällande tulltaxa, att tullsatserna höjas med de tilläggs-tullar å hithörande varuslag, som beslötos av 1932 års riksdag.

T. V. Lundell.

Carl Patric Ossbahr.

Nils Christiernsson.

R. Lundquist
i Rotebro.

